

възможността да извърши този опитъ, а сжщо тѣй го избавило отъ тѣжкото разочарование. Но понеже Мирабо не е билъ нито фантазистъ, нито оптимистъ, понеже той знаелъ да глѣда на предметитъ съ трѣзни и не предубѣждени очи, и понеже той съвсѣмъ не е билъ способенъ да дѣйствува въ важнитъ и сериознитъ работи. Съ рискуване на главата си, — то по всѣка вѣроятностъ, той би обнаружилъ настоящитъ си намѣрения само въ онзи случай, когато би можалъ да смѣта на успѣхъ. Въ очѣкванието на тѣзи благоприятни шансове и симптоми, безъ съмнѣние той би продължавалъ да води двѣ политики, една — да показва на народътъ за поддържане на популярността си, която съставлявала тогава въ Франция единственна сила на господарствения чловѣкъ; — а другата — въ тайнитъ съвѣщания съ приближенитъ на кралтъ, за спасяванieto на кралската властъ, и за утвърдението на такава конституция, въ която либералната буржуазия би видѣла и философския камикъ и животния елексиръ пакъ даже и *perpetuum mobile*. Тѣзи свойственна политика — била би безвръдна за революцията, а на кралтъ би можала да донесе голѣма полза; въ всѣки случай, тя не би възвърнала на кралтъ нито едно отъ загубенитъ му права, но тя би можала да предохрани кралтъ отъ всичкитъ безполезни опити, които възбуждавали въ народътъ подозрѣние и ненавистъ; тя би можала да отстрани много политически погрѣшки, и острожно, крачка по крачка да въскачи Лудвигъ XVI на онзи престолъ, отъ когото тѣй грубо